

Samme Tid. Denne Selomodigelse kunde gaa i den gamle Tid i Amerika, men denne gamle Tid er ikke mere og kommer aldrig igen. — Vandt de mange Ting, vi Danstener kan taale Lyfterne for, er derfor ogsaa denne, at vort Kirkesamfund nu er i en for Alvor vanskelig Stilling her i Landet, fordi kun alt for mange af os endnu lever i den Tid, der er forsvunden for aldrig at vende tilbage. Baade vore Skoler, Blade og Gudstjenester er under Mistanke for at være „fremmede“ i slet Forstand. Og det er, som bekendt uansetlig at sige, hvad Mistankensomhed kan føre eller ikke føre til, særlig i Tider som disse.

II.

Da det, her er sagt, ikke er grebet ud af Lufften, men i saa god Overensstemmelse med de virkelige Forhold, som jeg er i Stand til at opfatte dem, — vil det kommende Aarsmøde for vort Kirkesamfund saa en ganske overordentlig Betydning, — om vi overhovedet kan faa Lov til at holde det paa Dansk. (Jeg vilde anse det for bedst, at Indvirkningen til det — samt Kundgørelsen af de Emner, der skal forhandles — blev offentliggjort paa det engelske Sprog.) Vi bliver nødt til at træffe Bestemmelser om mange Ting maasse, som vi ikke tænkte paa, da vi sidst var samlede til Aarsmøde, men som nu er saa stærkt oppe i Tiden, at vi bliver nødt til at tage Standpunkt til dem f. Eks. om det er forfarligt, at vi fremdeles giver vore fremtidige Prædiker den teologiske Udvikling for største Parten paa det danske Sprog — og mere af lignende Art, som jeg ikke her kan tage Tid til at opregne. Der er nemlig meget mere, end jeg kan nævne i en kort Artikel. Dog kan jeg ikke undlade at udtale den Bemærkning, at det vist vilde være godt, om vort Samfunds Medlemmer ved Udtalelsen af deres personlige Mening huskede vel paa, baade hvilken Tid vi nu er inde i samt, at det, en siger, saa let bliver opfattet som sagt paa manges Begne.

Men som Følge af det kommende Aarsmødes store Betydning vil det være af Betydning, at saa mange som det muligt kommer til det og faar Anledning til at udtale sig i de Sager, som der kommer til Forhandling, saa Beslutningerne, der fattes, kan blive et sandt Udtryk for Samfundets Villie som Helhed.

Men for at det kan ske — og det bør ske — burde der drages Omhyggelse for, at særlig dette Møde bliver holdt paa et Sted, der ligger saa vidt muligt centralt i Samfundet. Men saa bør det ikke holdes i Skennare, N. D., der i hvert Fald ligger langt fra Centrum. Jeg ved, at sidste Aarsmøde tog Bestemmelse om Skennare, og jeg holder paa, at Aarsmødets Bestemmelser bør staa fast. Men sin Bestemmelse blev fattet i den gamle Tid og med dens Forhold for Øje, medens vi nu — ogsaa som Kirkesamfund — er i en ny Tid, og skal arbejde under dens Forhold, ikke blot for den bedste Sag, men ogsaa paa den bedste Maade. Derfor kan en Forandring af en under anden Forhold fattet Samfundsbestemmelse ikke med Rette betragtes som et Lovbrud.

Jeg, som personlig helst vilde til Skennare, da det vilde være paa Vejen i den Retning til Nordvesten, jeg havde planlagt, — tillader mig derfor at henstille til vort Samfund Styrelse, om det ikke vilde være i sin nødvendige Orden at træffe Foranstaltninger til, at det kommende Aarsmøde kan blive afholdt et saa vidt muligt centralt Sted i Samfundet, samt at det ske saa snart som muligt, saa Medlemmerne kunde vælge Delegerater og Follene i Skennare kunde vide, hvad de skulde rette sig efter, saavel som den Menighed, som maatte ville tage imod Aarsmødet efter Styrelsens Bestemmelse og Opfordring.

Jeg beder om, at denne Henstilling maa blive optaget i bedste Mening af alle Beskønnede, da jeg kan forsikre dem, at den er frettet uden alle Bihensyn og Bagtanter. Jeg er absolut inde for at forebygge al Mistanke overfor vort

Kirkesamfund, og derfor ogsaa imod, at vi i en Tid som denne holder et dansk Kirkesamfund i en Udland af Nationen, som tillige er i en af Kirkesamfundets Udland. Det bør og kan vi undgaa. Som Kristne bør vi ikke blot undgaa det onde, men ogsaa „sly alt ondt Skin“ (1 Thess. 5, 22). Derfor har jeg skrevet denne Henstilling til Overvejelse. Jeg er vis paa, at vort Kirkesamfund er loyalt, men derfor bør det ogsaa vise det bl. a. derved, at Rådningssprædiken ved det kommende Aarsmøde holdes paa det Sprog, som tales og forstås af den Nation, som vi har valgt at leve i og leve og lide med. Blair, Mebr., 12. Jan. 1918.

Hilsen fra Dana.

Saa befinder vi os i den travleste Tid her paa Skolen; Winterterminen begynder nemlig kort før Jul, og Elefantallet er saa stort nu, som vi kan vente i Aar. Vi er ialt ca. 100 Studenter, et forholdsmæssigt stort Antal, taget i Betragtning. Hvor mange vi vil være ved Skoleaarets Slutning er ikke let at vide. De væsentligste Studenter har nemlig haft travlt med at udfylde deres Examen (Questionnaires), og flere ventede at blive kaldt til Examen i en nær Fremtid. Af de Kammerater, som var ved Skolen sidste Aar, er ca. 20 i Hæren, Stortidelen meldte sig som frivillige, saa i Tidens Røb vil der blive en stor Flok, hvis sidste Minde fra den civile Verden bliver her fra Dana. De af dem, som ligger i Omaha, besøger os jævnligt, og vi har endda haft to Besøg fra Jt. Wiley, Kansas. Studenterne faar jo gerne Skuld for at være fremme til at diskutere. Der er ogsaa mange forskellige Spørgsmaal, som drøftes iblandt os i denne Tid. Krigen er selvfølgelig dagligt omdiskuteret Emne, og blandt andre Ting er et Emne som dette ofte paa Tale: „Hvilken Indflydelse vil Krigen faa paa Prægen af fremmede Sprog i Kirke og Skole?“ Ja, vor Mening om Sagen som Studenter vejer selvfølgelig ikke meget i Røsten; men det er nu ikke ganske ubegrundet, at vore Tanter frekber om et saadant Spørgsmaal. Men sender vort Samfund Mend til Japan, som maa lære Japansk, saa findes der vel ogsaa paa Naad, naar der er Tale om at lære et ordenligt Engelsk. Jeg har læst om en stor dansk Mand, som lærte fremmede Sprog ved at indbyde udenlandske Matrøser til Middag. Sovebudsagen bliver selvfølgelig, at man først benytter de Lejligheder, der bydes en, hvor man er.

Vi har faaet lidt Afveksling i vort almindelige Skolearbejde i Aar, idet der bliver holdt Foredrag to Gange om Ugen, skiftevis af de forskellige Lærere og Lærerskinder, og hidtil har det været interessante Emner, der er bleven talt over.

De forskellige Foreninger har ogsaa jævnligt holdt Møder. Bedningens Foreningen vil afholde sit Aarsmøde fra 26.—27. Januar, og Past. Matthiesen, Elf Horn, Ja., har lovet at deltage.

Vi frygtede en Tid for, at Prisen vilde blive forhøjet for Opbeholdet her; men endnu er vi sluppen med Skrakken og har lovet hverandre at spare, eller rettere ikke at gøre. Men ikke vi som amerikansk Ungdom har en Del at lære i den Retning? Den, som har indført den pjatofine Mode at seene Galoparten paa sin Talerken, burde have Lov at fulke i fjorten Dage. Den Slags Unoder har vi lagt af her paa Skolen i Winter.

De teologiske Studenter begynder at tale om de store Udgifter, der er forbundne med at have Aarsmødet i N. Dakota; men den Dag den Maade; hvem ved, der er maasse ogsaa andre, som tænker paa dem og lægger Planer for dem med Hensyn til Aarsmødet.

De teologiske Studenter begynder at tale om de store Udgifter, der er forbundne med at have Aarsmødet i N. Dakota; men den Dag den Maade; hvem ved, der er maasse ogsaa andre, som tænker paa dem og lægger Planer for dem med Hensyn til Aarsmødet.

De teologiske Studenter begynder at tale om de store Udgifter, der er forbundne med at have Aarsmødet i N. Dakota; men den Dag den Maade; hvem ved, der er maasse ogsaa andre, som tænker paa dem og lægger Planer for dem med Hensyn til Aarsmødet.

De teologiske Studenter begynder at tale om de store Udgifter, der er forbundne med at have Aarsmødet i N. Dakota; men den Dag den Maade; hvem ved, der er maasse

Danmark

Reformationsforedrag. — Pastor Skovgaard-Petersen om: „Reformationens Grundtanke“. Reformationens foredragsrækken i Bethesda (Andre Mission i Københavns Forsamlingshus) fortsattes Aftenen den 7. Nov. med Pastor Skovgaard-Petersens Foredrag om: „Reformationens Grundtanke“. Taleren begynder med at fastslaa, at det ikke var Tanter, men Aand, som gennemførte Reformationen; dens Grundtanke blev tænkt paa en Studie i Havsand, og i et saadant Øjeblik tænkte man ikke paa teologiske Snurrepibier. Reformationens Tanter er Livs- og Frelsestanter, men ogsaa Kampstanter, som den Dag i Dag staar i Panter og Plade.

Reformationen indeholder tre Grundtanter, der nøje hører sammen. For det første Samvittighedsindens inde Frihed og selvstændig Ansvar i Modsetning til den katolske Kirkes aandelige Formynderskab; dette er en Individualisme i højeste Forstand, en Følelse af personligt Ansvar, som ikke kan bøjes sig for en Autoritet, der ikke først anbefaler sig til Samvittigheden. I nær Forbindelse hermed staar den anden Grundtanke: Retfærdiggørelsen af Tro. Guds Retfærdighed er ikke en Retfærdighed, som Gud kræver af mig, men en Gave, som Gud giver. En anden Side af den samme Sag bliver Hellighed, de gode Gerninger; thi Tro er en guddommelig Gerning i os, som forvandler; Naaden bærer Frugt i et helligt Liv. Luther havde faaet Spødet til de reformatoriske Tanter ved et Bibelord; han kom da til til den tredje Grundtanke: Skriften er den højeste Regel og Kædet for et kristeligt Liv og Lære, den højeste Autoritet, men ikke en udvortes Samvittighed.

Alle tre Tanter hører nøje sammen og skal i Forening virke Frelsegørelse i Gud, Helligelse af Livet. Men her er da ogsaa det svage Punkt, idet Folk antager en stor Mandes Tanter uden at gaa gennem hans Oplevelse, hvorved Tanterne kommer ud af Livevægt. Man lader ikke det blive sammen, som hører sammen, men lader en enkelt Tanke herse alene; heraf kommer den lutherste Kirkes Brist. — Hvad Reformationen saaledes har sammentaget, maa vi ikke adskille. De 400 Aar, der ligger mellem, raaber højt om, at vi skal overtage hele Arven.

Bibelbevægelsen. „Ar. Dgbl.“ af 8. Nov. skriver: Vi omtalte forleden de store Møder, der har været afholdt den 7.—10. i Høns Forsamlingshus i Odense. — et af Danmarks største Lokaler, med meget over 2000 Sidspladser, foruden Staa-pladser. Efter Hr. Staals 3 Møder, afsluttede Adjunkt Loft med et fjerde Møde, der ogsaa havde fuldt hver eneste Plads i Salen. Hr. Staal fremhevede atter og atter i sine Taler Bibelens Betydning, og han forlanger altid, at der skal holdes nogle særlige Bihelmsæder efter hans Møde. Saadanne Bihelmsæder samlede Aften efter Aften 1200 Mennefter i Esbjerg, 7—800 i Silkeborg osv.

Odense har ingen Undtagelse dannede. Efter de almindelige store Møder indbydte Høns egne Prædiker til 8 Bihelmsæder, der afholdes med 5—6 Dages Mellemrum i Høns store Naadhus, der nok har 800 Sidspladser. Det første Møde holdtes forleden, hele den store Sal var fuld, og Pastor Bude talte fortrinlig.

„Der er kommet Røre i Sindene“, skrev vor Odensemeddeleer. Det synes saa. At ogsaa Landboerne er med i Bevægelsen kan ses deraf, at Skovgaard-Petersen i denne Tid samler 650 Tilhørere ved sin Bihelmsæder i Landsbyen Dalmoose mellem Næstved og Skælskør, og det er jo langt fra noget enestaaende i hans Virksomhed.

Men lad os holde os til Byerne. 2100 for Esbjerg, 700 for Silkeborg, 800 for Odense, — det vilde efter Folketallet spare for Københavns Beskønnede til henholdsvis 45,000, 50,000 og 14,000 Bihelmsædere.

Men lad os holde os til Byerne. 2100 for Esbjerg, 700 for Silkeborg, 800 for Odense, — det vilde efter Folketallet spare for Københavns Beskønnede til henholdsvis 45,000, 50,000 og 14,000 Bihelmsædere.

Svor er København dog forfarrende langt tilbage. Men i Provinserne fortaar de at sætte sig store Maal i Guds Riges Arbejde, og at forberede det fra Grunden af gennem Dagspressen og andre Reje, der naar den hele Befolkning.

Bibel og Salmefursus. Forh. Redaktør Hans Gravensten, der, som bekendt har taget en Gerning op som rejsende Bibel- og Salmefortæller, har i forrige Uge, skriver „Ar. Dgbl.“ af 6. Nov., holdt en Foredragsrække om Salmebigtning i Maarum: Et Foredrag om Luthers Salmer, to om Ringos og to om Brorsons. Der deltog 110 Deltagere.

I sidste Uge holdt Hr. Gravensten to Bibelkursus, om Eftermiddagen i Jarum over Tessalonikerbrevene for ca. 70 Deltagere, og om Aftenen i Bagsværd, hvor Emnet var Apostelen Peters Liv og Udsvikling. Her var der 57 Deltagere.

„En Røst fra Bagabondlivet“. — Landsforeningen „Arbejde adler“s Sekretær, N. Granild, har i denne lille Bæse gengivet en tidligere Bagabonds Tanke om Tiggerlivet, for derigennem dels at advare andre mod at betragte denne Vej og dels for at opmuntre Samfundet til gennem „Arbejde adler“ at rædde Bagabonden den støttende Haand, der er saa nødvendig, hvis det skal lykkes ham at naa ud af det Dranker- og Driveliv, der er blevet hans anden Natur.

Den er lykkedes Forfatteren ret nøje at skildre det nedværdigende Liv i Ugen, Drif og Døbenstab, som saadan en Bagabond lever, og hans Dom: „Jo flere Amisier, des flere Tiggere“, er uomtvistelig rigtig; men ikke desmindre er det jo en Kendsgerning, at en Mængde brave — og vel især troende — Mennefter i Uforstand offer store Summer Aar efter Aar paa disse Samfundets Pariaer, der intet vil, i Stedet for at disse Penges kunde blive til langt større Betydning, men de bruges til Hjem for Bagabonderne, saa de igen kunde lære at bestille noget og blive nyttige Mennefter.

En Sekretær Granilds Bæse kunde faa flere til at opstyre med at give ved Ørene og paa den Vis direkte støtte Bæstissholderne og saa samtidig tilegne sig „Arbejde adler“s Tanke, vil den ikke være skrevet forgæves. Den Række naturtro Billeder fra Bagabondlivet og Livet paa Foreningens Herberger, der findes i Bæsen, gør den hverligere værdifuld.

Marius Th. Nielsen i „Ar. Dgbl.“ Arbejde adler. Til „Arbejde adler“s Møde Aftenen den 9. Nov. i Bethedas Festsal var den store Sal ganske overfuldt. Selv i Gange indstod Folk som Sild i en Tønde.

Formanden, Pastor N. Dalhoff, indlede med at omtale „Arbejde adler“s Formaal. Maalet maa være, at ingen dansk Mand, ingen kristen født behøver at tigge. Det sker ikke ved at sende dem i Politiets Møser, men ved at yde dem virkelig Hjælp: ved at vise dem hen til et Sted, hvor de paa ærlig Maade kan tjene deres Føde.

Sekretæren, cand. phil. Niels Granild, fremviste derefter en lang Udsibberferie, som var en virksomheds Maade til at udføre Foreningens Arbejde. „Arbejde adler“ har nu 66 Arbejdsarbejdere rundt om i Danmarks Byer og Arbejdskolonier ude paa den jydste Hede. Bag dette Arbejde staar 30,000 Medlemmer, men Foreningen haaber ved en Landsindsamling Tirsdag den 20. og Onsdag den 21. Nov. at faa mange flere med i dette samfundsmæssige Arbejde.

En tidligere Kolonist fra „Godrum“ saug en Sang til Ære for Koloniens Værdie, Hr. Andreasen som derude hedder „Bagabondernes Mor“, et Ravn hun i høj Grad har gjort sig fortjent til.

Mindestensafføring. Eftermiddags kl. 3 den 4. Nov. afsluttedes paa Hellerup ny Kirkegaard en Mindestensafføring for den nylig og i vide Ungdomskredse kendte afdøde stud. med. Fred. Namundsen.

Cand. jur. Louis Petersen talte smukke Ord over den afdøde og gjorde Rede for, hvorledes Med-

lemmer og Medicinere i Forbindelse med Sygeplejersker, Studenterforbundet, Kristelig Lægeforening og St. J. U. M. er var bleven enige om at rejse Mindestøtten. Efter Taleren overleveredes Mindestærket til afdødes Forældre, hvorefter Direktør Namundsen talte.

Mindestærket er tegnet af Niels Skovgaard og udført af Billedhugger Niels Lund. Det er hugget af meget smuk rødlig Granit. I Monumentet er der indhugget et Kors omfløjet af Roser. Under Kabet staar der Jeremias 1, 7, et Ord, der var blevet faare dyrebart for Fred. Namundsen.

Udsjælsforbud. Lyng, Næstved, Sv m. m. Justitsministeriet har forbudt enhver Udsjæls fra Danmark af: al Slags Lyng og Næstveder samt Siv og Fabrikanter af Siv, Agar-Agar, Acetylenlamper og Dele deraf, al Slags Ra. til dels bearbejdet Jern, saasom Gaconjern, Stangjern, Rindjern, Gladjern, Zernrør og lign., alt Nikkel, gammelt og nyt, Bultskriver, al Slags Haar, Gardin- og Møbelstoffer, Possementmagerarbejde af Ud eller Bomuld samt Fabrikata af Gamp eller Jute, al Slags Boksbug, alle Farver, der ikke omfattes af de allerede bestaaende Udsjælsforbud, samt Træstøbej, saavel monteret som umonteret.

Udsjæls fra Danmark af. Dit vil indtil videre kunne ske gennem de af Rådbrugsministeriet dertil godkendte Eksportvirksomheder paa de for Udsjælsen nærmere beskrevne Vilkår, saaledes at Hjemmeforbrugets Lær behørigt iagttages.

Privat Brændevinsbranding forbudt. Generalkontrollatoret meddelte:

Da der i den senere Tid gennem Dagbladenes Annoncer tilbydes Opkrifter paa Brændevinsforberedning, henledes Opmærksomheden paa, at det i Genhold til Lov Nr. 119 af 8. Juni 1912 om Bæstning af Spiritus m. m. § 1 er forbudt private at tilvirke Spiritus, idet saadan Tilvirking overhovedet kun er tilladt den, der har erhvervet Næringsadkomst hertil.

Overtrædelse af Forbudet vel ejt Lovens § 19 medføre — foruden Straf efter Næringslovgivningen — Bøder fra 200 til 2000 Kr.

Varmerne eksploderede. Gamle Bager Johansen i Povstrup vilde isf. „Bendf. Tid.“ forleden Aften varme sin Seng ved Hjælp af en Varmeduff. Men i Stedet for at fylde Duffen med varmt Vand, fyldte han den med koldt Vand, krævede Raaget fast og satte den i Kaffelønnen for at faa den varmet op. Dette blev for meget, langt over Kogepunktet, og pludselig eksploderede Duffen med et vældigt Drag i mange Stykker, og den sprængte ogsaa Kaffelønnen, saa denne spredtes over hele Stuen. Gamle Johansen, der vilde hen og se til sin kære Duff, blev slaaet i Gulvet, men tog heldigvis ikke megen Skade.

Dansk Smør i England. Raffinert smør saafat til ca. 2 Kr. pr. Pfd. London, 5. Novbr. I Anledning af den sidste Tids høje Priser paa dansk Smør og for at faa tilnærmelsesvis ensartede Priser over hele Landet paa Høje med Prisen for irsk Smør har Leontes-middelfontrollatøren saafat en særlig Haands Pris baade for dansk og hollandsk Smør af 229 Skilling pr. Hundredveigt.

Han har ligeledes saafat Prisen for blandet Smør fra engelske Fabrikker. Disse Priser traadte i Kraft for hollandsk og blandet Smør den 6. Novbr. og for dansk Smør den 13. November.

Jugen November-Spiritus. Politimesteren i Skive havde isf. „Skive Folkebl.“ forbudt Udskænkning af Spiritus i Skive og Sallinglands Herreder Søndag den 4. Nov. fra kl. 4 Eftermiddag.

Madestaarer randt Torsdag den 1. Nov. paa Politistationen i Odense. Det var isf. „Høns Socialdemokrat“ den gamle Overbetjent Gindsgavl, der gred stride Læ-

rer — det paastod han da selv —, og Anledningen var, at han for første Gang i de 45 Aar, han har været Politimand, havde oplevet en 1. November uden Bjørnetræfferi i Detentionslokalet.

Kallundborg Skibsværft. Besyrelsen for „Kallundborg Skibsværft“ har paa et Møde Torsdag den 3. Nov. vedtaget at indkalde til en ekstraordinær Generalforsamling og der foreslaa, at Aktiekapitalen udviddes med 1 Mill. Kr. til 2 Mill. Kr., saaledes at de nuværende Aktionærer faar et til at tegne samme Bæst, som de nu er Ejere af, til Pari. Det Bæst, som ikke tegnes af de nuværende Aktionærer, overtages af et Konfortium. De nye Aktier giver halvt Udbøtte for det første Regnskabsaar.

Arveaftejerspørgsmaalet. Efter Indbødelse fra et Udaal for Arveaftejere afholdtes Torsdag Eftermiddag den 3. Nov. et Møde i Næstved. Det havde samlet ca. 400 Arveaftejere fra alle Egne af Sjælland. Landsstingsmand Ole Hansen var kommet til Stede og gav en Rede-gørelse for Arveaftejerforlagets Behøvelighed i Næstved, samt gav en Forklaring paa den Langsomhed, der hidtil har præget Forlagets Gang gennem de to Ting. Han betone, at der nu maatte tages fat paa en anden Maade og udtalte sin Beredvillighed til at arbejde for, at Forlaget, hvis det var muligt, kunde blive gennemført i denne Samling og udvidet til at omfatte alle Arveaftejere.

Der førtes derefter en Forhandling, hvorunder der fra mange Sider udtaltes Tilslutning til Landsstingsmanden og Tak for hans Arbejde til Sagens Fremme.

Studenterforbundet. Dr. med. S. Lomholt indledte Aftenen den 8. Nov. en Forhandling i Studenterforbundet om: „Frafaldet i vore Rækker“. Det var oprindeligt ikke Meningen, at der skulde have været Møde, da man ikke havde kunnet fåstøje Talere; men i sidste Øjeblik fik man Dr. Lomholt til at holde et Foredrag, som tidligere har været holdt i Medicinerforbunden. Taleren betone, at den væsentligste Opgave, den kristne Studenterbevægelse nu havde var at bekæmpe Frafalet i Rækkerne; dette er den nærmeste Opgave, da det viser sig, at det er langt lettere at bevare dem, Kristendommen har faaet i Tale, end at vinde ganske nye. — At saa mange falder fra, nogle i Studenteraarene, flere efter Embedsbesøgen, skyldes væsentlig de samme Bæstfælgigheder, som Kristus har omtalt i Signelsen om Sædemanden. Til sidst fremstillede Taleren sit Syn paa, hvorledes Frafalet skulde forhindres, hvorved der udspandt sig en kort Forhandling.

Jørgen Brøslunds Jangstredeskaber. Ringkøbing Museum har faaet Udigt til at faa sin Mylius Eriksen-Samling udvidet, idet en kendt Københavner isf. „Byll.“ har tilbudt Museet en Samling Jangstredeskaber, der har tilført den grundlæggende Kædet Jørgen Brøslund, som omtom sammen med Mylius Eriksen.

En aktuel Maskine. Til Optagning af Træstødder har Arbejdsmand N. Jensen i S. Lejlsaaer opfundet en Maskine, som Smedemejstere Mathisen i Viborg derefter har fremstillet. Maskinen skal isf. „Bib. Tidst.“ kunne tage selv den største Rod op i Løbet af 10 Minutter, og den kræver kun to Mandes Betjening.

Sild som Svinefoder. Forleden Nat kastede Stormen en Mængde Sild i Vand paa Nysten langs Næstvedholmene ved Næstved paa W. Røge Landevej.

Vænderne skøblede Sildene op i hese Vognlæs og førte dem hjem, hvor de blev kogt til Svinefoder.

Fryser og anden god Koft. Politiet efterlyser en idenlandsk Artist, der har optraadt hos et Cirkus-Selskab i Provinserne. Det var hans Specialitet at spise levende Fryser, men han har begaaet saa mange Følbedragerier, at det synes, som om han ikke har levet af Fryser alene.

Danmark. Bedre sent end aldrig. En Mand i Hølling har isf. „Kings. Amts Dagbl.“ endnu (6. Nov.) ikke indhøstet. Forleden begyndte han at høste sin Gævre.